# DOUBRAVAN

číslo 11

## Odkaz 17. listopadu

Celý pokrokový svět vzpomíná událostí před 40 lety, kdy v ukázněné demonstraci proti německým fašistům se v Praze projevilo hnutí, které promluvilo ústy studentů. Padly první oběti, devět studentů bylo zastřeleno, ostatní odvlečeni do koncentračních táborů, vysoké školy až do konce války uzavřeny. To byla brutální odpověď fašistů na demonstrativní pohřeb Jana Opletala, studenta medicíny, který zemřel na následky zranění z říjnové studentské demonstrace roku 1939. Po osvobození naší vlasti byl 17. listopad vyhlášen za Mezinárodní den studentstva. Vznikl, také Mezinárodní svaz studentstva, který má své sídlo v Praze. Za hlavní cíl si klade boj studentů za mír a lepší budoucnost, za demokratizaci vzdělání. Svou aktuálnost má 17. listopad 1939 i pro naše současné studentské hnutí. Socialistický svaz mládeže pomáhá studentům na vysokých a středních školách orientovat se v dnešním třídně rozděleném světě. Na všech vysokých i středních školách se v těchto dnech uskuteční shromáždění, kde si chlapci a děvčata připomenou poselství světového festivalu mládeže v Havaně a myšlenku Mezinárodního svazu studentstva: " Za antiimperialistickou solidaritu, za mír a přátelství."

bl.č. 154/79/MNV/650x

17.listopad se stal symbolem boje pokrokových studentů všech zemí za mír a sociální spravedlivost.

Anna Kátrová - OB

---

## Nedožité pětasedmdesátiny

Dne 12.listopadu jsme vzpomínali nedožitých 75.narozenin významného ronovského rodáka RNDr Antonína Čulka, významného pracovníka v oboru geologie, botaniky, malakologie, ale také dobrého hudebníka, lyžaře, šachisty, rybaře, eskamotéra, především však dobrého člověka. Narodil se v Ronově n.D. 12.11. 1904 v kantorské rodině. Studoval na gymnasiu v Čáslavi, pak na přírodovědné fakultě University Karlovy obor přírodopis - zeměpis. Již jako 23.letý se stal pomocným vědeckým pracovníkem na geografickém ústavu University Karlovy a o dva roky později byl jmenován řádným asistentem. V roce 1930 se zúčastnil významného kongresu slovanských geografů v Jugoslávii a téhož roku v Sasku prováděl geografický průzkum. Později nastala doba jeho studijních cest do Norska, Maroka, Alžíru, Francie, Bulharska a Rumunska. Všude neúnavně pracoval a o svých cestách napsal několik poutavých článků. Pak nastala jeho dráha profesorská. Nejdříve učil v Praze, potom v Ústí n.L. a od roku 1936 na gymnasiu v Čáslavi, kde začala jeho studentská léta. V Čáslavi působil až do své předčasné smrti. Zemřel 14. července 1955 v necelých 51. letech života. Více než 40 článků, pojednání a zpráv napsal z různých vědních oborů. Jsou to spisy odborné, cestopisné a cizojazyčné. V odborných časopisech byly zveřejňovány jeho novinářské zprávy z jemu blízkých oborů. Prováděl rozsáhlý průzkum Železných hor, v okolí Čáslavě, Golč. Jeníkova, Uhelné Příbrami, popsal geologické poměry u svého rodiště. Na Ořebu zjistil přítomnost 46 druhů skořápkatých plžů, z nichž jsou mnozí u nás velmi vzácní. Jeho zásluhou byl Oheb prohlášen přírodní rezervací, v Železných horách jsou dvě chráněná území. Také práce dr. Čulka. Zásluhy má také v oblasti ochranářské. Od roku 1940 pracoval jako konservator pro ochranu přírody v býv. okrese Čáslav a tuto funkci vykonával až do své smrti. Poslední prací dr. Čulka bylo pojednání o historii Ronova, jeho rodné obce. Jeho články a zprávy upozorňují na každou málo a zdánlivě nevýznamnou lokalitu se vzácnou faunou, florou, či na geologicky zajímavé místo a dokazoval nezbytnost její ochrany a zachování pro účely studijní, vědecké i jako přírodní památky pro další generace.

- JČ-

---

bl.č. 155/79, V/650x

## Vzpomínka na Karla Hašlera

## Ta naše písnička česká

To horké léto o prázdninách roku 1941 si pamatuje mnoho našich občanů dříve narozených. Idylický Ronov n.D. a několik kilometrů odtud vzdálená Třemošnice prožily dva týdny neobvyklého vzrušení. Rozbil zde totiž svůj stan štáb pražských filmařů s režisérem V. Binovcem a Karlem Hašlerem v čele, aby zde natočili snímky pro nový film "Městečko na dlani", který byl zpracován podle známého románu spisovatele Jana Drdy. Tato filmová návštěva způsobila tenkrát velký rozruch jednak svou početností, ale hlavně účastí známých filmových herců: Lad. Boháče, M. Glázrové, J. Červena, J. Plachty, Fran. Smolíka, Fr. Filipovského, J. Průchy, J. Černého, M. Paťové a dalších. Když při davových scénách spoluúčinkovala místní kapela v havířských krojích s celými zástupy dětí a místních občanů dostoupilo filmové nemění vrcholu. Celé městečko se chodilo dívat na filmování. Ronovští a třemošničtí občané měli rádi filmaře a ti zase nedali dopustit na své příznivce. Na lavičce často sedali režiséři Binovec a Karel Hašler, známý pražský písničkář, který by se v letošním roce dne 29. října dožil 100 let. Sedávali v parku na náměstí, sedávali po práci v restauraci. Byla doba okupce, ale Hašlerovy písničky, kterých napsal stovky, se zpívaly a zpívají dodnes. Jejich autor Karel Hašler zahynul v jedenadvacátém roce v nacistickém táboře Matthausen. Zatklo ho gestapo v Třemošnici. Natáčení filmu našeho městečka nedokončil. Avšak jeho přínos a povzbuzení za války v jeho písničkách je nesporné. Žije v nich dál a v našich srdcích stále.

OB - Má

---

## Dárek k jubileu

Žlebské Chvalovice jsou trochu větší obec pod Železnými horami. Také zde žijí mladí lidé, kterým učaroval ten " kulatý nesmysl", jak se bonlivě říká míči na kopanou. Proto se rozcházeli do okolních obcí, kde vstupovali do sportování. Bylo jich dost, přihlásili se další, a tak byl založen samostatný oddíl kopané Sokol Žlebské Chvalovice. To bylo v roce 1944. Začátky nebyly lehké, ale oddíl se je snažil překonávat. Byl zařazen do IV. třídy. Bojoval se střídavými výsledky, ale stále získával větší počet diváků. Je sice pravdou, že oddíl přestal po několik sezón hrát, ale myšlenka znovuoživení byla stále aktuální. Znovu se začalo a oddíl postoupil do III. třídy. Kopanou žije téměř celá obec. Stále větší počet "fandů", i těch dříve narozených, s nimi jezdí na utkání venku. Letos tedy vzpomínají 35 let trvání. Také si k němu dali hezký dárek: ve III. třídě obsadili v podzimním kole 1. místo. A tak se bude příjemně vzpomínat a oslavovat. Ale život není jen "asfaltová silnice". Nemají to tady snadno lehké, ale největší problém jim dělá jejich hřiště. Mají je

pod lesem Železných hor a často kus lesa sjede a zrovna do hřiště. Aby se na něm mohlo hrát, musí v neděli ráno nastoupit brigáda. Mladí i staří a samozřejmě hráči, lopaty do rukou a pracuje se. Někdy to trvá až do 13 hodin a od 15 se už hraje. O tomto problému se již toho mnoho namluvilo, ale stále se náprava neuskutečnila. K jubileu jim přejeme dalších úspěchů na hřišti, ale také o to, aby problém hrací plochy je už tak netrápil.

- JČ -

---

Vážení soudruzi !

Dne 26.9.1979 ukončil vojenskou základní službu u našeho útvaru četař K r á l Miroslav, narozen 25.9.1957 bytem Ronov n.D. část Kněžice. Byli jsme s jeho pracovní iniciativou velmi spokojeni.

Jmenovaný svým přístupem k plnění všech zadaných úkolů potvrdil svoji oddanost k našemu režimu a socialistickému zřízení, byl nám nápomocen při plnění důležitého úkolu, a to při výchově a formování morálního profilu mladých lidí. Aktivně se podílel na provádění stranicko politické práce u jednotky a byl příkladem pro ostatní na svém pracovišti. Dík za jeho práci však patří též občanskému výboru a společenským organizacím v Kněžicích.

Spolupráce mezi civilním sektorem a armádou v tomto duchu má právě v současné době nesmírný význam pro upevňování socialistických vztahů mezi jednotlivci a i v kolektivech.

Tento děkovný dopis byl zaslán Vojenským útvarem v Kamýku nad Vltavou.

I my děkujeme za takovou příkladnou reprezentaci naší obce a přejeme, aby takovýchto hodnocení dosáhli všichni naši mladí lidé.

Občanský výbor
Kněžice

---

Pětkrát z Kněžic

1. Paní Anastázie Holoubková d ě k u j e touto cestou všem občanům z Kněžic a okolních obcí, kteří dne 27.října 1979 přišli v tak hojném počtu doprovodit jejího zesnulého manžela s. Josefa Holoubka z Kněžic čp.9 na jeho poslední cestě na hřbitov u kostela sv. Martina, za všechny projevy soustrasti. Dík patří i JZD za věnec a zvláště s. Vondčkovi za vřelá a výstižná slova rozloučení se zesnulým členem KSČ a bývalým jejím předsedou a pracovníkem lidosprávy,

za provedení pohřebních obřadů náleží dík i p.faráři Mokrému a zpěvačkám s dirigentem p. Lupínkem a panu hrobaři.

2. P o d ě k o v á n í ,ovšem jiného rázu než předešlé,patří též paní Anně Merclove,vedoucí prodejny Jednoty z Mladotic, která po dobu 5 týdnů při onemocnění paní Šoltové z prodejny v Kněžicích zajížděla vždy v úterý,ve čtvrtek a v sobotu do naší obce,kde prodávala na c h o d b ě místní prodejny zboží,které musela dovážet ze své mladotické prodejny.Prodejní místnosti a sklady v Kněžicích byly totiž uzamčeny a dveře přelepeny páskami.Paní Mercelová projevila i za těchto těžkých podmínek neobyčejnou ochotu a klid vzorné prodavačky.

3. K v ý r o č í n a r o z e n i n starších občanů blahopřeje OV v místním rozhlase a dává zahrát písničku.Je to hezká a milá pozornost ke starým lidem,kteří ji s povděkem kvitují.Měli by však k OV též prosbu: hrajte nám,starým občanům,podle možnosti také ty staré oblíbené písničky Vackovy,Valdoufovy,Hašlerovy,Voldánovy a jiných skladatelů a n e t y moderní šlágry. Příslušné gramofonové desky s nahrávkami dechovek by se snad daly z prostředků MNV Ronov n.D. opatřit.

4. N o v o u autobusovou č e k á r n u buduje několik brigadníků - v y t r v a l c ů při nové přeložce silnice u Bízových. Bude zděná a má sloužit za úkryt občanům jedoucím do Ronova,Třemošnice, Běstviny i Jeníkova.

5. V Kněžicích podobně jako v jiných obcích okresu byla z r u š e n a ZDŠ,jedna z nejlépe vybavených na okrese.K historii školy se vrátíme v některém z dalších čísel Doubravanu.

- JK -

---

Toto číslo místního časopisu Doubravan vyšlo v měsíci listopadu 1979.Vydává MNV Ronov n.D.,řídí redakční rada.Povolení k vydání vystavil odbor kultury ONV Chrudim.Příspěvky přijímá MNV,uzávěrka jednotlivých čísel je 15.den v měsíci.

bl.č. 198/79/MNV/650x